

Fald vilde Justitsministeren ikke være den stærke Mand, der staar i Spidsen for Forenklingen og sætter sin Villie igennem, men saa vilde han give efter for Skattedepartementet; vi saa det i Fjor i Anledning af en lille bitte Sag, som vedrørte dette Væsen.

Jeg kan altsaa ikke se andet end, at § 1 kun er en Løfteparagraf, og jeg haaber, at det Udvalg, som bliver nedsat, maa faa al mulig Hjælp fra Justitsministeren; thi det er sikkert, at man fra alle Sider gerne vil hjælpe ham til at gennemføre et Lovforslag, som ændrer dette Forhold, med det samme og ikke udskyder det til en senere Lovs Vedtagelse. Dette vedrørende § 1.

Vedrørende § 3 synes jeg, at det Forslag, der er stillet fra Landstingets Side, i og for sig er et udmærket godt Forslag, naar det blot ikke vil betyde alene, at man skaffer billig Arbejdskraft til Dommerkontorerne. Jeg mener, at Tjenestemændenes Lønninger er blevet skaaret tilstrækkeligt ned, og vi maa i alt Fald ved § 3, før den gennemføres, sikre, at de Aar, de paagældende arbejder som Fuldmægtige ude paa Dommerkontorerne, selv om de ikke har været statsansatte, senere medregnes ved Anciennetets- og Pensionsberegningen. I saa Tilfælde tror jeg, vi kan blive nogenlunde enige om Formen i § 3, idet jeg lige som den ærede foregaaende Taler (Mads Gram) er enig i, at det vil være udmærket, at de juridiske Kandidater faar en saa alsidig Uddannelse som muligt, det vil være udmærket ogsaa for Dommerkontorerne. Derimod vilde jeg gerne have, at vi begrænsede Paragraffen paa flere Omraader. Den sidste Sætning lyder saaledes: „Dispensationer kan under særlige Omstændigheder meddeles af Justitsministeren“. Jeg er bange for, at hvis den Bestemmelse bliver vedtaget i den Form, vil det vise sig, at Justitsministeren ikke blot under særlige Omstændigheder, men i uhyre mange Tilfælde bliver nødt til at give Dispensation. Jeg tror, at Ministeren vil være enig med mig i, at det er heldigst, at det kun bliver i de færreste Tilfælde, at der bliver Tale om Dispensation. Jeg gaar ud fra, at Udvalgsbehandlingen vil kunne ordne dette Spørgsmaal. Jeg kan tilsige vor allerstærkeste Støtte til Gennemførelsen af Lovforslaget, selv om det skal koste flere Penge. Jeg tror dog, det kan gøres uden større Udgifter, ifald Ministeren, hvis han ikke kan gøre det alene, tilkalder Folk fra

Lønningsraadet eller andre Institutioner, som er vant til at behandle saadanne Sager. Mit Parti er, som sagt, villigt til at gennemføre Lovforslaget, selv om det skulde kræve større Udgifter, og gennemføre det hurtigt, saaledes at vi ikke nøjes med en Løfteparagraf.

Holger Andersen: Naar man ser paa den Skæbne, som Spørgsmaalet om Statsansættelse af Dommerfuldmægtige ved Underretterne har haft her paa Rigsdagen, skulde man være tilbøjelig til at tro, at dette Spørgsmaal hører til de allermest komplicerede og sammensatte Problemer, som Lovgivningsmagten overhovedet kan blive stillet overfor. Der er nu gaaet over en halv Menneskealder, siden Spørgsmaalet for første Gang blev rejst her paa Rigsdagen gennem en Vedtagelse af Folketinget i 1902. Det var ganske de samme Synspunkter, der den Gang var fremme, som dem, der nu gør sig gældende, og Begrundelsen for, at denne Reform, der efter mit Partis og min Opfattelse er en bydende Nødvendighed, et Krav, der med Rette kan stilles til enhver moderne Retsstat, Gang efter Gang er blevet udskudt, har altid været det samme, nemlig det økonomiske Hensyn. Men hvor vigtig end dette kan være, kan man ikke komme bort fra den Kendsgerning, at man ofte ikke har generet sig for at gaa til betydeligt større Udgifter paa Lovgivningens forskellige Omraader, hvor det drejede sig om langt mere vidtrækkende Spørgsmaal, der stillede langt større Krav til Statskassen, end der her er Tale om. I 1909 henviste den daværende Justitsminister Høgsbro ogsaa til de store økonomiske Vanskeligheder. Det blev den Gang sagt oppe i det andet høje Ting, at den daværende Justitsminister havde vist et ikke ringe Mod ved at fremsætte saa stort et Lovforslag. Men dertil svarede den daværende Justitsminister, at i Betragtning af de Misligheder, som netop den Gang paa et andet Omraade Sammenblandingen af offentlig og privat Virksomhed havde medført, forekom det ham, at der vilde høre et endnu større Mod til at bibeholde den Ordning, der havde været gængs her i Landet hidtil.

De uheldige Sider ved den Ordning, der hersker i Danmark, er tidt og ofte nok blevet paapeget. Jeg kan derfor nøjes med at fatte mig i stor Korthed her. Den nuværende Ordning medfører en i høj Grad utiltalende Sammenblanding af offentlig og privat Virksomhed, den